

животно. Кожа-та на свине-то е много дебела и е обраснхла съ рѣдка четина, която на грѣбнакъ-тъ е по-дълга и по-яка.

По наши-тъ планини, най-много въ Доспатска-та, има много диви свинета. Тии сж много силни и люти, та мъчно се трепятъ. Кожа-та на диви-тъ свинета е много дебела, та мъчно може да я прокара куршумъ. Диво свине, кога се не удари добръ, а се нарани само, страшно грухти и налита на ловець-тъ.

С л о н ъ .

Отъ отредъ-тъ на *многокопитни-тъ* животни по наши-тъ мѣста се вѣди само свине-то! нъ въ горешти-тъ мѣста има много голѣми животни отъ тоя отредъ, каквото : тапиръ-тъ, бегемотъ-тъ, носорогъ-тъ и слонъ-тъ. Кой може да си помисли, че наше-то свине е отъ таквъ голѣмъ родъ! И наистина, то доста прилича на слонъ-тъ.

Ако не сте виждали слонъ, вгледайте се понѣ на исписаний тука, и, ако уголѣмите на умъ-тъ си наше-то свине сто пѣти, ште видите, че то и слонъ-тъ си приличатъ доста. То се знае, че на такъво голѣмо свине, съ кѣса дебела шия, която не оставя глава-та нито да се вдига, нито да се навожда, *недвижний край* на свинско-то рило трѣбоваше да има единъ дълъгъ подвиженъ *хоботъ* : друго-яче това животно не шѣше да може нито да се навожда да пасе, нито да си издига глава-та да яде листа отъ дрѣвета-та ; а па на такъво животно много нѣшто храна му трѣбова. Уши-тъ на слонъ-тъ сж уклепнхли, като на старо свине ; така и очи-тъ му споредъ голѣмина-та на тѣло-то му не сж голѣми, нъ сж хубави, тъмно-чърни и гледатъ много умно ;